

3255
ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΥ Κ. ΜΕΛΛΙΔΟΥ
ΒΙΖΥΗΝΟΥ

ΕΓΚΩΜΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ Α. Θ. Π.
ΤΟΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΚΥΡΙΟΝ
ΦΩΤΙΟΝ
ΤΟΝ Β'

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1930

ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΟΙΣ

—— ΤΗΣ Α. Θ. Π. ΤΟΥ ——

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

—— ΚΥΡΙΟΥ ——

ΦΩΤΙΟΥ

—— ΤΟΥ Β' ——

1930

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗΝ

ΑΡΧΟΝΤΑ ΜΕΓΑΝ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΝ

Ἄρχων, κλεινὲ Πρωτέκδικε, φωστήρ τῆς ἱστορίας,
θερμὲ προστάτα τῶν Μουσῶν, δαδοῦχε τῆς παιδείας,
ψυχὴ γενναία, κιβωτὸς ἐνθέων φρονημάτων,
καρδία πλήρης εὐγενῶν κι' ἐξόχων αἰσθημάτων!

Εὖγε διὰ τὰς εὐγενεῖς ὑπὲρ Μουσῶν θυσίας,
καὶ δέχθητι τὰς τῶν Μουσῶν θερμὰς εὐχαριστίας!
Τὸ ζηλωτὸν παράδειγμα τῆς Σῆς φιλομουσίας,
ἄς μιμηθῶσι κι' οἱ λοιποὶ προστάται τῆς παιδείας!...

Εἴθε δ' ὁ Μέγας Ποιητὴς ἐκ δόμων οὐρανίων
λαμπρὸν καὶ μακροχρόνιον νὰ Σοὶ χαρίξῃ βίον,
ὅπως εἰς τὸν πολύφωτον αἰῶν' αὐτῶν τῶν φώτων
προβαίνης εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ ἄλλων ἀνεκδότων!...

Ὅλβιος, ὅστις εὐγενῶς τὰς Μούσας ἐκθειάζει,
καὶ ὑπὲρ ἱερῶν σκοπῶν τὸ χρῆμα θυσιάζει
καὶ ὡς προστάτην ἔνθερον, ἄνδρα δεδοξασμένον,
αἱ Μοῦσαι στέφουσιν αὐτὸν μὲ δάφνας τῶν ἐπαίνων!...

1930

Δ. Κ. ΜΕΛΠΙΔΗΣ

ΕΓΚΩΜΙΟΝ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ
ΦΩΤΙΟΥ
ΤΟΥ Β΄

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΙΕΡΟΙΣ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΟΙΣ ΤΟΥ

Φῶς ἐκ τοῦ φωτός προῆλθεν ὁ τὸ Σύμπαν διευθύνων
καὶ ἐφώτισε τὸν κόσμον διὰ φωτεινῶν ἀκτίνων
φαινήσας διδασκαλίας,

καὶ τὸ Φῶς τὸ φεγγοβόλον φέγγει, λάμπει καὶ θερμαίνει
καὶ πηγὴν Φωτὸς ἐκπέμπει καὶ Φῶς ἄπλετον ἐμφαίνει
κι' ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκοτίας!

Ὅπου δὲ τὸ φῶς ἐκλάμψη φωταυγοῦς Θεογνωσίας,
διαλύεται τὸ σκότος ζοφερᾶς ἀναισθησίας
καὶ ἡ πλάνη τῶν αἰώνων.

Πρὸ τῆς ἀληθοῦς δὲ ταύτης καὶ ὑψίστης θεωρίας,
ἄχρηστοὶ αἱ ἐνστάσεις τῶν σοφῶν τῆς Ἑσπερίας
παλαιῶν τε καὶ συγχρόνων!...

Ναί !... Τὸ «φῶς» ἀντιπαλαίει πρὸς τὸ «σκότος» ἀπ' αἰώνων,
καὶ τὸ «πνεῦμα» πρὸς τὴν «ύλην» πρὸ ἀμνημονεύτων χρό-
μ' ἄδυσώπητον μανίαν... [νων

Πλὴν τὸ «φῶς» ὑπερισχύει καὶ τὸ «σκότος» ἔξορίζει
καὶ τὸ «πνεῦμα» θριαμβεύει καὶ τὴν «ύλην» ἐκφραυλίζει
κι' ἔχει δόξαν αἰωνίαν!...

Αἰωνία μὲν ἡ δόξα καὶ παγκόσμιος ἡ μνήμη
Πατριάρχου Σοφωτάτου καὶ παγκόσμιος ἡ φήμη
τοῦ μεγακλεοῦς Φωτίου,

ὃν ἐξύμνησε Σχολάρχης τῆς αὐτοῦ Ἀκαδημίας.
Κωνσταντῖνος ὁ Τυπάλδος, δι' ἐντέχνου ὑμνωδίας,
πρὸς τιμὴν Ἀνδρὸς Ἁγίου.

Μνήμη σήμερον Φωτίου τέρπει τὴν Ὁρθοδοξίαν,
κι' Ἑορτὴ τοῦ γερασμίαν ἔχοντος φωτωνυμίαν,
πρὸς χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας.

ᾠ!... Χαρμόσυνος τοῖς λᾶσιν ἔξανέτειλεν ἡμέρα,
καθ' ἣν ἄσμενοι ὑμνοῦμεν τὸν Οὐράνιον Πατέρα,
τὸν Δοτῆρα τῆς σοφίας!...

Σήμερον κεκοσμημένον μὲ τὰς δάφνας καὶ μυρσίνας
ἐορτάζ' ὑπὸ τῶν φώτων τὰς χρυσοφεγγεῖς ἀκτῖνας
Μέγαρον Πατριαρχείας,

φωτωνύμου Πατριάρχου Ἑορτὴν ἐνδοξοτάτην
καὶ δαφνοστεφεῖς αἱ Μοῦσαι μ' ἁρμονίαν γλυκυτάτην
ψάλλουν ὕμνον εὐφημίας!...

Ἑορτὴ Φωτὸς ἁγία καὶ πανήγυρις τῶν φώτων,
καὶ ἀνάστασις καὶ λάμπρις αἰσθημάτων πεπτοκότων,
κι' ἔξαρσις τοῦ μεγαλείου!...

Ἑκτη τοῦ Φεβρουαρίου, πανευφρόσυνος ἡμέρα,
καὶ ἡ δόξα τοῦ Φωτίου σελαγίζει λαμπρότερα
πανταχοῦ τῆς ὑψηλίου!...

Ὁ Θεὸς ὁ Φωτοδότης, ὁ προστάξας ἐν τῇ φύσει,
ν' ἀνατείλῃ «φῶς» ἐκ σκότους καὶ τὸν κόσμον νὰ φωτίσῃ,
ἔπεμψε τὸν πεπνυμένον

Φώτιον τὸν Πατριάρχην, ἐκλεκτὸν τῆς Ἐκκλησίας,
Ὅν θὰ προσφωνήσω χαίρων μετ' εὐρύθμου ἁρμονίας
καὶ μετ' ἀνθηρῶν ἐπαίνων

Χαῖρε Φώτιε, ὁ φέρων τοῦ Φωτὸς ἐπωνυμίαν,
Φώτιε πεφωτισμένε τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν,
καὶ Φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας,

Πατριάρχα καὶ προστάτα τῶν Μουσῶν καὶ τῆς παιδείας,
πρόμαχε λαμπρῶν δογμάτων τῆς πατρῶας εὐσεβείας,
δόξα τῆς Ὁρθοδοξίας!...

Ἄλλὰ τίς Μουσῶν θεράπων, παραστὰς ἐνώπιόν Σου,
ἐγκωμιαστὴς νὰ γίνῃ δύναται τῶν ἀρετῶν Σου
κι' εὐσεβῶν κατορθωμάτων,

ἅτινα περικοσμοῦσι τὸν ἐνάρετόν Σου βίον
καὶ γεραίρουσιν ἐξόχως τὸ λαμπρόν Σου μεγαλεῖον,
δίκην μελιχρῶν ἁσμάτων ;

Σὺ βλαστὸς ὦν τῆς Πριγκήπου, τῆς πασῶν ἀρίστης νήσων
καὶ τὸ ἄρωμ' ἀναπνέων ὑψικόμων κυπαρίσσων,
μὲ φιλόμουσον καρδίαν

ἀνεδείχθης θιασώτης τῶν θυμοτερπῶν γραμμάτων
κι' ἐνεπλήσθης κι' ἐκορέσθης τῶν ζωοποιῶν ναμάτων,
προτιμήσας τὴν παιδείαν!...

Σὺ εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας, εἰς τὴν πόλιν τῆς σοφίας
ἀπεκόμισας τὰ φῶτα τῆς σεπτῆς Θεολογίας,
ἀριστεύσας μετ' εὐκλείας,

καὶ τὸν κλάδον δὲ σπουδάσας ὑψηλῆς Φιλοσοφίας,
ἐθαυμάσθης μετ' ἐπαίνων ζηλωτῆς ἐπευφημίας
τῶν σοφῶν τῆς Ἑσπερίας!...

Ὡς Ἀστὴρ ἐκ τῆς Ἑφῆας ἀνατείλας εἰς τὴν Δύσιν,
κατελάμπρυνας ἐνδόξως τὴν φιλομαθῆ Σου κλίσιν
διὰ ξένων ἀκουσμάτων,

κι' ἐπανέκαμψας ἐκεῖθεν ἐνδοξὸς πανεπιστήμων,
μεγαλέμπορος σοφίας, ἔμπλεως ἐκ πολυτίμων
καὶ σοφῶν θησαυρισμάτων!...

Σὺ ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου Πάτρωνος τὴν προστασίαν
ἐθαυμάσθης προασπίσας τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν
μεθ' ἡρωϊκῶν ἀγῶνων,

ἀνθ' ὧν ἔδρεψας τὰς δάφνας καὶ μυρσίνας τῶν ἐπαίνων
καὶ τὸν θαυμασμὸν συνάμα κόσμων πεπολισμένων,
καὶ ἀνδρῶν ἐπιστημόνων!...

Σὺ ὡς ἔμφρων στρατιώτης τῆς πανσέπτου Ἐκκλησίας
δράσας ἐν Φιλιππουπόλει μετ' ἀόκνου προθυμίας,
εἶτα ἐπ' ὀκταετίαν

καὶ ἀνὰ τὴν Ρωμυλίαν καὶ ἀνὰ τὴν Βουλγαρίαν
ἐπετρόπευσας ἐνδόξως μὲ ἀτρόμητον καρδίαν
τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν!...

Ἀνδρικῶς δ' ὑπεραθλήσας, Ἀθλητὰ τῆς Ἐκκλησίας,
ἐμαρτύρησας ὡς Μάρτυς τῆς θαυματουργοῦ θρησκείας
μ' ἄσθεστον τῆς δόξης φρρον!...

Τριχεκρίζωσιν καὶ λίθων τὴν δυσθέλαστον σωρείαν
κατεφρόνησας ἀνδρείως μὲ τοσαύτην καρτερίαν
καὶ μὲ γενναιοψυχίαν,

καὶ ὑπέστης τῶν βασάνων τὴν ἀφάνταστον ὀδύνην
ἀγογγύστως καὶ γενναίως καὶ μ' ἀτάραχον γαλήνην
καὶ μεγάθυμον καρδίαν!...

Καὶ συγγράφων καὶ κηρύττων καὶ προτρέπων κ' ἐνθαρρύνων
καὶ εἰς τὴν πατρίαν πίστιν τοὺς ὁμογενεῖς κρατύνων,
πρόμαχε τῆς εὐσεβείας,

κι' ἐνθουσιωδῶς προβάλλων στῆθος τεθωρακισμένον,
ὑψώσας ἐν καρτερίᾳ λάβαρον τετιμημένον
Ἔθνος τε καὶ Ἐκκλησίας!...

Ἄληθης ποιμὴν ὑπάρχων κί' ἐντολὰς Θεοῦ φυλάττων,
ἠγωνίσθης, ἵνα σώσης ποίμνην λογικῶν προβάτων,
ἐκκυβεύσας τὴν ζωὴν Σου!

Ὁ δὲ Μέγας Ἀθλοθέτης ἐπλεξε τὸν στέφανόν Σου
καὶ μὲ στέφανον τῆς δόξης, ἔναντι τῶν θυσιῶν Σου,
ἔστεψε τὴν κορυφὴν Σου!...

Ἡ δὲ μήτηρ Ἐκκλησία μετὰ ζήλου κί' εὐλαθείας,
ὡς ὑπέρμαχον καὶ Μέγαν Ἀθλητὴν τῆς εὐσεθείας,
Μάρτυς τῆς Ὁρθοδοξίας,

Σὲ προήγαγε πρεπόντως « εἰς βαθμιῶδα ὑπερτέραν »
θεία πάντως εὐδοκία, Χωρεπίσκοπον εἰς Πέραν
Κέντρον Ἀριστοκρατίας!...

Διαπρέπας ἐν τῇ Πόλει μετὰ δόξης εἰρηναίας
ἐδοξάσθης ὑπὸ πάντων Χωρεπίσκοπος Περαίας
μ' ἔνδοξον ἐπωνυμίαν,

εἶτα δὲ Φιλαδελφείας Ἱεράρχου τίτλον φέρων
καὶ τὸ « ὄπλον τῆς εἰρήνης » πανταχοῦ καὶ πάντοτ' αἶρων,
ἔδρασας ἔξαετίαν!...

Σὺ διδάσκων, ρητορεύων μὲ πειθῶ καὶ μ' εὐγλωττίαν,
καὶ καλλιεργῶν καρδίας μ' εὐσεβῆ διδασκαλίαν,
ἐθριάμβευσας ἐν πᾶσιν

μ' αἴγλην ὄντως ὑπερτέραν τῶν λαμπόντων ἀδαμάντων,
προσελκύσας τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θαυμασμόν ἀπάντων
διὰ τὴν λαμπράν Σου δροᾶσιν!...

Σὺ πρὸς ἀγαθοεργίαν τὸ βαλάντιον ἀνοίγων,
τὰς πολυπληθεῖς ομάδας τῶν ὁμογενῶν προσφύγων
μ' αἴσθημα φιλανθρωπίας

εὐηργέτησας προθύμως ἀγαλλόμενος καὶ χαίρων,
λάμπουσαν, ἀκτινοβόλον δ' ἐπὶ τοῦ προσώπου φέρων
τὴν χαρὰν τῆς εὐποιίας!...

Ὅθεν καὶ μετὰ τοσαύτας εὐδοκίμους ἀριστείας,
ἀνεδείχθης Ποιμενάρχης τῆς τῶν Δέρκων Ἐπαρχίας,
ὧ ἐπώνυμε τῶν φώτων,

ἔνθα μετ' ἐνθέου ζήλου δρῶν ὑπερτετραετίαν,
κατελάμπρυνας δι' ἔργων ἀγαθῶν τὴν παροικίαν
μετ' ἐπαίνων πολυκρότων!...

Ἀνακαινιστὴς ὑπῆρξας εὐκτηρίων σκηνωμάτων,
καὶ κοινοτικῶν κτημάτων κί' εὐαγῶν καθιδρυμάτων
μ' αἴσθημα θεοσεθείας!

Καὶ τὸ ποίμνιον ποιμαίνων εὐκλεῶς « μετ' ἐπιστήμης »
ὑπεστήριξας τὸν Κλῆρον, καὶ ἐν πᾶσιν ἠὲ εὐδοκίμεις
μ' αἴσθημα φιλαδελφίας!...

Προστατεύων δὲ τὰς Μούσας καὶ σεπτὰ Μουσῶν τεμένη,
κί' ἐκτιμῶν τῶν Μουσοπόλων συναμφοτέρα τὰ γένη
μ' αἴσθημα φιλομουσίας,

μαθητὰς παιδευτηρίων, ὁπαδοὺς τῶν καθεστώτων,
παῖδας ἔπεμψας ἀξίους πρὸς ἀπόκτησιν τῶν φώτων
τῆς φωτοφεγγοῦς παιδείας!...

Καὶ Πρωτέκδικος, ὁ λάτρις τῶν Μουσῶν καὶ τῶν Χαρίτων
ἔπλεξε τὸν ἔπαινόν Σου διὰ λόγων Μελιρρύτων
κατ' αὐτὴν τὴν Ἑορτὴν Σου,

ἔπαξίως ἐξυμνήσας τὰ πλεονεκτήματά Σου,
τὴν κοινωφελῆ Σου δράσιν καὶ τὰ προτερήματά Σου,
τὰ κοσμοῦντα τὴν ψυχὴν Σου!

Καὶ ποιμάνας εὐδοκίμως τὴν τῶν Δέρκων Ἰεραρχίαν,
μετὰ συνετὴν τρόντι κα' ἔμφρονα ποιμαντορίαν,
ὦ Προστάτα τῶν ἀπόρων,

Προσεκλήθης, ἴν' ἀθλήσης, μὲ πασίγνωστον ἀνδρείαν,
διανύων εὐρυτέραν ἢδη σταδιοδρομίαν
ὑπάτα τῶν Θεηγόρων!...

Εὐδοκία τοῦ Ὑψίστου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας,
ψήφω καὶ δοκιμασίᾳ τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας,
εἰς «τὸ πλήρωμα τῶν χρόνων»

Πατριάρχου τοῦ Φωτίου τὴν ὁμωνυμίαν φέρων
νῦν ἐκλήθης καὶ ἀνῆλθες ὡς λαμπρὸς Ἀστὴρ μαρμαίρων
εἰς τὸν τοῦ Φωτίου Θρόνον!

Ὡς φωτολαμπὴς τις λύχνος ἐντεθεὶς «ἐπὶ λυχνίαν»
νῦν φωτίζεις καὶ λαμπρύνεις τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν
δι' ἐνθέων διδαγμάτων

ὡς δ' ὁ χρυσορροῶς Νεῖλος μὲ ναμάτων ἐπομβρίαν,
ἐκ χειλέων ἀναβλύζεις ἱερὰν διδασκαλίαν
θεοπνεύστων κηρυγμάτων.

Φωτοστέφανος τῆς δόξης περιβάλλει τὴν μορφήν Σου,
κίδαρις πανυπερτάτη νῦν κοσμεῖ τὴν κορυφήν Σου
μὲ ἀκτῖνα φωτοβόλον,

καὶ ὡς Ἥλιος ἐκλάμπων ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀστέρων
προεδρεύεις τῆς Συνόδου τῶν Πνευματικῶν Πατέρων
πέμπων «φῶς» ἀκτινοβόλον!...

Ράβδον ἐνδοξον κατέχων εἰς τὴν πάνσεπτόν Σου χεῖρα,
καὶ ἀκίβδηλον φυλάττων τὸν γλυκύν Σου χαρακτήρα
καὶ τὸν ἐνθεόν Σου ζῆλον,

Θάρσει χαίρων, Πατριάρχα, τίμα τὸν λαμπρόν Σου Θρόνον,
σταδιοδρομῶν εἰς μέγα στάδιον «νέων ἀγώνων»
πρὸς χαρὰν τῶν δημοφύλων!...

Νῦν κλείζων, Πατριάρχα, Μέγαρον Πατριαρχείας,
εἰς' ἀγλαΐσμα τοῦ Κλήρου, σέμνωμα τῆς Ἐκκλησίας,
Πρῦτανις λαμπρῶν ἀγώνων!

Ἀγωνίσθητι προθύμως, Ἀρχηγὲ ταγῶν ἐξόχων
νῦν ἀντάξιος νὰ γίνης τῶν κλεινῶν Σου προκατόχων
παλαιῶν τε καὶ συγχρόνων!

Γεραρὲ Πρωθιεράρχα, φύλαξ ἱερῶν Κανόνων,
νῦν κοσμῶν τε καὶ λαμπρύνων προσφιλέστατόν Σοι Θρόνον
εὐκλεοῦς Πατριαρχείας,

εἶσαι τῶν Μουσῶν προστάτης, εὐεργέτης τῶν ἀπόρων,
μέγα καύχημα τοῦ Γένους, Πρωτοστάτης βουλευφόρων
δωδεκαμελοῦς χορείας!

«Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης»!... Κυβερνᾷς ἐν ἐπιστήμῃ,
καὶ ταχύπτερος ἐν δόξῃ Σὲ διασαλπίζ' ἡ Φήμη
μὲ φωνὴν ἡγιασμένην,

καὶ ἡ φήμη Σου προβάλλει πανταχοῦ μετ' ἐγκωμίων
εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου τῶν διττῶν ἡμισφαιρίων,
εἰς τὴν γῆν τὴν Οἰκουμένην!...

Ἦν σεμνὸς καὶ μετριόφρων, ἀφιλοκερδής, εὐσχήμων,
ἀκακος, ἀγνὸς καὶ σώφρων, εὔσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων.
ἀμνησίκακος ἐν πᾶσιν,

εὐπροσήγορος εἰς πάντας, ἔχων μόρφωσιν εὐρεΐαν,
καὶ εἰλικρινῆς πρὸ πάντων μὲ φιλόανθρωπον καρδίαν,
ἀρετὴν πλουτεῖς ὡς βάσιν...

Μεγαλόψυχος ὑπάρχων μὲ φιλεύσπλαγχνον καρδίαν,
κι' ἔξασκῶν ἐπὶ πενήτων ζηλωτὴν εὐεργεσίαν,
τρέφεις ἔνδον τῆς Αὐλῆς Σου

σμήνη μαθητῶν ἀπόρων, δωρεὰν διδασκομένων,
καὶ τὰ φῶτα τῆς παιδείας εὐσεβῶς ἀρουομένων,
πρὸς ὑπέροχον τιμὴν Σου!...

Σὺ ἀκάματος ἐργάτης ἔργων ἀγαθῶν τυγχάνων,
εἶσαι ἄξιος ἐπαίνων καὶ ἀειθαλῶν στεφάνων,
καὶ ᾠδῶν καὶ ἐγκωμίων!

Κληρὸς καὶ Λαὸς αἰνοῦσι τὰ ἀγνὰ αἰσθημάτά Σου,
τὴν σεμνὴν Σου πολιτείαν, τὰς μεγάλας ἀρετάς Σου,
τὸν πανθαύμαστόν Σου βίον!...

Ὅπουδήποτε προτείνεις τὴν πολύδωρόν Σου χεῖρα,
φῶτα λάμπουν εὐποιίας μὲ ἀρώματα καὶ μῦρα,
μὲ πωλύφωτον ἀκτῖνα...

Ὅπουδήποτε κι' ἂν θέτῃς τὸν σεβάσιμόν Σου πόδα,
εὐποιίας καὶ προόδου θαλερὰ βλαστάνουν ῥόδα
καὶ χρυσάνθεμα καὶ κρῖνα!...

Τ' ὄνομά σου γεγραμμένον εἰς τοῦ Γένους τὴν καρδίαν,
συναρπάζει καὶ ἐμπνέει τὴν χαρὰν καὶ θυμηδίαν,
πρὸς ἑξαιρετόν τιμὴν Σου,

οἱ δὲ θαυμασταί Σου πάντες κλίνοντες πρὸ τῶν ποδῶν Σου,
κατασπάζονται τὴν χεῖρα καὶ ὁμοῦ τὸ κράσπεδόν Σου
κι' ἔξαιτοῦνται τὴν εὐχὴν Σου.

Ὁ Λαὸς δ' ἐγκωμιάζων τὰ πλεονεκτήματά Σου,
μετὰ σεβασμοῦ προφέρει, Πατριάρχα, τ' ὄνομά Σου
καὶ μεθ' ὑπερηφανεΐας.

Νῦν τὸ «φῶς» τῆς εὐσεβείας μέγιστον ποιεῖται κρότον,
καὶ τὸν θρίαμβον ἀγγέλλει τῶν ἐπουρανίων φώτων
καὶ τῶν φώτων τῆς παιδείας!...

Ἦδη «Φῶς» τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα λαμπρύνει,
καὶ «ἀνέτειλεν» ἔξ ὕψους ἐπὶ γῆς «δικαιοσύνη»
μετ' εὐχῆς καὶ εὐλογίας.

Νῦν αἱ Μοῦσαι ἐκτιμῶνται μετ' ἐξόχων αἰσθημάτων,
ἀντηχοῦσι δὲ οἱ θόλοι τῶν Ναῶν ἐκ «κηρυγμάτων»
ἱερᾶς διδασκαλίας...

Νῦν ἐπὶ τῆς πανευφήμου κι' εὐκλεοῦς Πατριαρχείας
τοῦ Φωτίου τοῦ Δευτέρου, τοῦ Προστάτου τῆς παιδείας,
διὰ Θεϊκῆς Προνοίας

«γενηθῆτω φῶς» πρὸς δόξαν τῆς τριφώτου Θεαρχίας,
ἐξαγνίζον καὶ φωτίζον τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας
καὶ λαμπρύνον διανοίας!...

Εἰς τὸν «Εἰκοστὸν Αἰῶνα» τῆς προόδου καὶ τῶν φώτων,
κατ' Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν, ἀνὰ τὸν Βορρᾶν καὶ Νότον
εἶναι ὄντως τρισευδαίμων

κι' εὐτυχῆς ἡ Ἐκκλησία εἰς δεινῶν κινδύνων σάλον,
ἀνταγωνιστὴν γενναῖον ἔχουσα κατ' ἀντιπάλων
καὶ θρησκευτικῶν πολέμων!...

Ζῆθι τοίνυν Πατριάρχα, μετὰ δόξης κι' εὐφημίας,
ὄλβιος, κλεινός, μακραίων, Ἀρχηγός τῆς Ἐκκλησίας,
εἰς πολλῶν ἐνδόξων χρόνων

πανευδαίμονας ἐλίξεις δαριλεύων τὴν εὐχὴν Σου,
κι' εὐφροσύνως ἐορτάζων τὴν ἁγίαν Ἑορτὴν Σου
εἰς τὸν ἐνδοξόν Σου Θρόνον!...

Ζῆθι πάνσεπτε Ἱεράρχα, μὲ θεόφρονα καρδίαν
ἀγλαΐζων καὶ γεραίρων τὴν θεόκρανον θρησκείαν
πρὸς τιμὴν τῆς Ἐκκλησίας,

καὶ διατελῶν προφρόνως ὑπὸ μαιδιῶντα θόλον,
ἐνθερμος αἰεὶ προστάτης τῶν Μουσῶν καὶ Μουσοπόλων
μ' αἴσθημα φιλομουσίας!...

Ζῆθι Πάτερ, λαμπαδεύων τοῦ «Κηρύγματος» τὰ φῶτα,
καὶ καλῶν πρὸς σωτηρίαν «πρόβατα ἀπολωλότα»,
εἰς τοῦ σκότους τὸν κευθμῶνα,

καὶ φωτίζων διὰ φώτων ὑψηλῆς φωτοφανείας
τοὺς «καθεύδοντας ἐν σκότει» τῆς ζοφώδους ἀμαθείας
εἰς τὸν «φωτεινὸν αἰῶνα»!...

Εἶθ' ἐν πρώτοις, Πατριάρχα, πνέων εὐσεβείας μῦρον,
σθεναρῶς νὰ ἐξυψώσης τὸν ὀρθοδοξοῦντα Κλῆρον
μετὰ πατρικῆς προνοίας

ἀφυπνίζων καὶ ἐξαίρων αἴσθημα νεναρκωμένον,
γότηρον καὶ μεγαλεῖον τῶν ἐναγωνιζομένων
λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας!...

Εἶδε δ' ὁ Πατήρ τῶν φώτων εἰσακούων τὴν εὐχὴν Σου,
νὰ αὐξάνῃ μετὰ δόξης τὴν πολύτιμον ζωὴν Σου,
νὰ φανῆς μετ' εὐμενείας

ὑπερασπιστῆς πασχόντων, ὀρφανῶν, χηρῶν, ἀπόρων,
ἀμοιρῆν ἀπολαμβάνων τῆς εὐγνωμοσύνης φόρον,
ὡς θυμίαμα λατρείας!...

Εἶθε Πάτερ, ἡ γλυκύτης τῶν σεμινοπρεπῶν Σου τρόπων
καὶ τὸ «φῶς» Σου ν' ἀναλάμψῃ πρὸ τῶν εὐσεβῶν ἀνθρώπων
ὡς Ἀστὴρ εἰς τὸν αἰθέρα,

τὰ θεάρεστά Σου δ' ἔργα βλέποντες, ἀπὸ καρδίας
νὰ δοξάζωσι τὸν Μέγαν Ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας,
τὸν οὐράνιον Πατέρα!...

Ὁ! Μακάριος εἶν' ὅστις ἔχει λύχνον τῆς σοφίας
κι' εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του λάμπει «φῶς» τῆς εὐσεβείας
μὲ γλυκεῖαν λαμπηδόνα,

καὶ δοξάζων τὸν Σωτῆρα συνδοξάζεται καὶ θάλλει,
καὶ τὴν δόξαν του ἢ Φήμη πανταχοῦ τοῦ κόσμου ψάλλει
καὶ γεραίρ', εἰς τὸν αἰῶνα!...

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Φώτιε, κλεινὲ τοῦ Γένους Πατριάρχα, ζῆθι, χαῖρε,
κι' εἶθε τὴν ζωὴν Σου δόξης νὰ λαμπρύνωσιν ἡμέραι!...

Ων ἀγλαΐσμα καὶ δόξα τῶν Πατριαρχῶν ἀπάντων,
εἶς' ὑπέρτερος γηίνων θησαυρῶν καὶ ἀδαμάντων!

Τῶν Μουσῶν θερμὲ προστάτα κι' εὐεργέτα τῶν ἀπόρων,
εἶς' ἀντάξιος τῶν ὕμνων τῶν Μουσῶν τῶν διαφνηφόρων!

Ινδαμι' ἀρετῆς ἀγίας, πρόμαχε τῆς Ἐκκλησίας,
Σοὶ ἀνήκει τὸ βραβεῖον ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας!

Οπανύμιστος Δεσπότης τὴν ζωὴν σου νὰ φαιδρύνῃ,
νὰ διάγῃς ἐν ὑγείᾳ, ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εἰρήνῃ!...

Σὺ δ' ἐλάχιστον μεγάλης δέξ' εὐγνωμοσύνης φόρον,
ὄν αἱ Μοῦσαι Σοὶ προσφέρουν ὡς ἐόρτιόν τι δῶρον!...

6 Φεβρουαρίου 1930.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Κ. ΜΕΛΠΙΔΗΣ
ΒΙΖΥΗΝΟΣ

— Η Α. Θ. Π. —

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΦΩΤΙΟΣ ο Β'

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΝ
ΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΖΩΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΒΑΛΟΥΚΛΗ

— ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ —
ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

1930

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΣΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

Μὲ τὴν ὄραία ᾿Ανοιξι τὴν ἀνθοστολισμένη,
᾿ς τὴν Κυριακὴ τὴν πάνσεπτη καὶ θεοδοξασμένη,
᾿ποῦ ἡ Χάρες τὴ στολίζουνε μὲ δροσερὰ λουλούδια
κι' ἡ Μούσαις τὴ δοξάζουνε μὲ λιγερὰ τραγούδια,
«καλῶς» μᾶς ᾿ἠρθες ᾿Αργηγέ, Πατέρα δοξασμένε
᾿ποῦ τὸ χρυσὸ Σου τ' ὄνομα φημίζουμε καὶ λένε.
᾿Ἠρθες ἐδῶ ᾿ς τῆς Παναγιᾶς τὸ ἅγιο Μοναστήρι,
κι' ὁ ἔρχομός Σου ᾿γέννηκε μεγάλο πανηγύρι.
Μὲ Δεσποτᾶδες διαλεχτούς, ᾿πόχεις γιὰ συντροφιά Σου,
λειτούργησες κι' ἐτέλεψες τὴν πρώτη λειτουργιά Σου.
Τιμῶντας τὸ Μνημόσυνο μεγάλων προπατόρων
᾿μνημόνευες ὀνόματα Εὐεργετῶν, Κτιτόρων,
᾿ποῦν' τὰ ἱερά των κόκκαλα ᾿ς τῶν τάφων τὴν κρηφῶνα,
μὰ εἶν' ἡ ψυχὰς ἀθάναταις καὶ ζοῦνε ᾿ς τὸν αἰῶνα!...
Οἱ Χριστιανοὶ μὲ σεβασμὸ γέρονουν Σὲ προσκυνοῦνε,
καὶ μὲ καμάρι περισσὸ τὸ χέρι Σου φιλοῦνε,
καὶ μὲ χαρούμενη καρδιά, μὲ λόγια φτερωμένα
εὐχαριστοῦν τὴν Παναγιά, τὴν πάναγνη Παρθένα.
᾿Ω!... ᾿Η Παρθένα Παναγιά, μὲ μῦρο καὶ λιβάνι
᾿ς τὸν κάθε πόνο θαίματα καὶ τῶρ' ἀκόμα κάνει.
᾿Εδῶ εἶν' ἐδῶ τ' ᾿Αγιάσμα Της, ᾿Αγιάσμα ξακουσμένο,
᾿ποῦ ἀπὸ τῆ γῆ ἔξεβουρβουλᾶ ψυχρὸ καὶ δροσισμένο!...
Κι' εἶνε τῆς Μεγαλόχαρης ἡ δύναμι μεγάλη,
καὶ ᾿σάν τ' ᾿Αγιάσμ', ἀστέρευτη κι' ἡ χάρι Της προβάλλει.

Κι' ὅσους ἀνθρώπου δύναμι δὲν εἴμπορεῖ, νὰ γιάνη,
ἐκεῖνοι βροῖσκουν γιαιρεία ἕς τ' ἀκύμαντο λιμάνι.
Κι' ὅπου καὶ πίστη φλογερὴ μέσ' ἕς τῆς καρδιᾶς τὰ βάρη,
γιατρεύονται τ' ἀγιάτρευτα κι' ἀγριεμμένα πάθη...
Ἀπελπισμένοι ἄρρωστοι προβάλλουν ὀλονένα
μὲ θλίψη, μ' ἀνεστεναγμούς, μὲ ἴμιατα δακρυσμένα,
κι' ἔρχονται μέσ' ἕς τὸ Μπαλουκλῆ, ἕς τ' Ἀγιάσμα, ποῦ πο-
τὴν Παναγιά μὲ δάκρυα θερμοπαρακαλοῦνε. [θοῦνε,
καὶ ὅλοι τους γιατρεύονται καὶ φεύγουν γιατρεμένοι
καὶ διαλαλοῦν τὴ φήμη Τῆς τὴν κοσμοξακουσμένη...

Τρία ψαράκια κόκκινα μέσα ἕς τ' Ἀγιάσμα ποῦνε,
λές, μὲ τ' Ἀγιάσμα θρέφονται καὶ μὲ τ' Ἀγιάσμα ζοῦνε,
καὶ πότε, πότε βγαίνουνε κι' ἀνάση σπαρατοῦνε,
καὶ ἕς τ' ἀγιασμένο τὸ νερὸ μὲ χάρι κολυμποῦνε.
Προσκυνητὰ χαρούμενοι μὲ πόθο τὰ θωροῦνε
κι' ὅλοι μὲ πρόσωπα φαιδρὰ θαυμάζουν κι' ἀποροῦνε...
Κι' ὅποιος μ' εὐλάβεια ποθεῖ, τὴ δίψα του νὰ σβύση,
βροῖσκει καὶ χάρι καὶ δροσιὰ ἕς τὴν ἀγιασμένη βρούσι...
ᾠ!... Ἡ Παρθένα Παναγιά, ἡ πάναγνη Παρθένα,
ποῦ κάνει πάντα θαύματα ἕς τὸν κόσμον φημισμένα,
χρόνια πολλὰ νὰ Σὲ βοηθᾷ καὶ νᾶναι συντροφιά Σου,
καὶ νὰ Σ' ἀξιῶνῃ, νὰ βλοῦγᾷς τ' ἀγαπητὰ παιδιὰ Σου!...

Νὰ ζήσης Πατριάρχῃ μου, νὰ ζοῦν κι' οἱ Δεσποτᾶδες,
ποῦ κάθονται ἕς τὴ Σύνοδο πνευματικοὶ Κριτᾶδες,
κι' Ἐπίσκοποι κι' Ἐπίτροποι κι' Ἐμφόροι διαλεγμένοι,
κι' ὁ Κλῆρος κι' ὅλ' οἱ Χριστιανοί, ποῦ εἶνε μαζευμένοι!
Νὰ ζήσης, Πατριάρχῃ μου, ἕς τὸν ἔνδοξόν Σου Θρόνον,
νὰ ἔξελαιφρόνης καθενὸς τὴ συμφορὰ, τὸν πόνο...
Φτωχοὶ καὶ χήραις κι' ὀρφανὰ νὰ Σ' ἔχουν βοηθό τους,
κι' οἱ Χριστιανοὶ οἱ Ὀρθόδοξοι νὰ Σ' ἔχουν Ἀρχηγό τους.

Νὰ ζήσης Πατριάρχῃ μου, ἕς τὸν ἔνδοξον αἰῶνα,
καὶ πάντα ν' ἀγωνίζεσαι τῆς Πίστης τὸν ἀγῶνα,
καὶ νὰ δοξάζῃς τὴ Φιλίᾳ τὴν κοσμοζηλεμένη,
ποῦ εἶν' ἀπ' τὰ χρόνια τὰ παλιὰ ἕς τὸν κόσμον φημισμένη!...
Ἄμποτ' Ἐκεῖνος, πῶφκιασε τὴν ἀνθισμένη φύσι
καὶ μ' ἀνθη μυριόχρωμα ἐστόλισε τὴ χτίσι,
ζοῖ καὶ χάρι καὶ χαρὰ εἰς ὅλους νὰ χαρίσῃ,
μὲ χέρι παντοδύναμον τὸν κόσμον νὰ βλοῦγῃ...
ᾠ!... Πάνω ἕς τὴν ἀπέραντη τῆς γῆς αὐτῆς τὴ σφαῖρα,
ποῦ ἀπ' τὸ σκοτάδι βγαίνει φῶς κι' ἀπὸ τὴ νύχτα, ἕμερα,
ἐπρόνοντας τὴ σκέψι ἡμᾶς ἠψηλά πρὸς τὸν αἰθέρα,
πάντα ἐλπίδες νᾶχουμε ἕς τὸν Πλάστη καὶ Πατέρα...
Ἡ ἐλπίδα εἶνε ἀρετὴ καὶ φωτεινὴ λαμπάδα,
ὅπου φωτίζει τὴν ψυχὴ μ' ὀλόφωτη λαμπράδα!...

1930.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Κ. ΜΕΛΠΙΔΗΣ
ΒΙΖΥΗΝΟΣ

 SISMANGILIO

 SISMANOGGIO
MILANO